

Tarih: 05.06.2026

Konu: Tevekkülün Hayata Yansması

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِیْنَ اِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَجِلَتْ قُلُوْبُهُمْ وَاِذَا تُلِيَتْ
عَلَيْهِمْ اٰیٰتُهُ زَادَتْهُمْ اِیْمَانًا وَّعَلٰی رَبِّهِمْ یَتَوَكَّلُوْنَ

قَالَ رَسُوْلُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قُوْلُوْا حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيْلُ عَلٰی اللّٰهِ تَوَكَّلْنَا

Değerli Kardeşlerim!

Yüce dinimiz İslam'ın hayatımızın her alanına yansıtmasını emrettiği ilkelerden biri de tevekküldür. Tevekkül; kulun üzerine düşeni yaptıktan sonra neticeyi Allah'a bırakması ve kalbini Rabbine teslim etmesidir. Çünkü mü'min bilir ki; her şey Allah'ın ilmi, hikmeti ve takdiriyle gerçekleşmektedir.

İnsan, hayatında kimi zaman arzuladığı şeylere hemen kavuşamaz; bazen de hiç istemediği hadiselerle karşılaşabilir. İşte tevekkül sahibi mü'min, böyle anlarda isyana, öfkeye ve karamsarlığa kapılmaz. Rabbinin kendisi hakkında en hayırlısını bildiğine inanır. Görünürde zor olan nice olayın ardında büyük hikmetlerin saklı olabileceğini düşünür. Allah kulunu asla sahipsiz bırakmaz, ancak kul, bazen yolun sonunu göremez; fakat Rabbine güvenirse onun yürüdüğü yol aydınlanır.

Aziz Mü'minler!

Günümüzde birçok insan; kaygı, huzursuzluk ve sürekli endişenin altında yorulmaktadır. İnsan, her şeyi kontrol etmek istemekte; geleceği kendi gücüyle garanti altına alabileceğini zannetmektedir. Oysa insanın gücü sınırlı, ömrü kısa, bilgisi tamı tamına değildir.

Tevekkülün insana kazandırdığı teslimiyet ve huzur hâlini ise Rabbimiz şöyle tarif etmektedir: **“Müminler o kimselerdir ki; Allah anıldığı zaman kalpleri ürperir. O'nun âyetleri kendilerine okunduğu zaman bu onların sadece imanını artırır. Onlar yalnızca Rablerine tevekkül ederler.”**¹

Tevekkül eden insan, elinden geleni yaptıktan sonra sonucu Allah'a havale eder. Rızkı için çalışır ama rızkın Allah'tan olduğunu unutmaz. Tedbirini alır fakat korkunun esiri olmaz. Musibet karşısında sabrı, nimet karşısında şükrü elden bırakmaz. İşte bu teslimiyet, mü'minin kalbine sükûnet, hayatına denge ve ruhuna huzur verir.

Kıymetli Kardeşlerim!

Unutmayalım ki tevekkül, sadece dil ile “Allah'a güvendim.” demek değildir. Tevekkül; dua ile birlikte gayret göstermek, çalışıp çabaladıktan ve bütün tedbirleri aldıktan sonra sabırla beklemek ve Allah'ın takdirine razı olmaktır. Tevekkül, tedbirini aldıktan sonra Allah'a dayanan ve güvenen mü'minin kalbini vesvese ve şüpheye teslim etmemesi, korkulardan ve tedirginlikten arınarak karamsarlıktan kurtulması, “keşke”lere kapı aralamaksızın hayata iyimser ve özgüven içinde bakabilmesidir.

O halde geliniz! Zorluklar karşısında ümitsizliğe düşmeyelim. Bilelim ki Allah'a tevekkül eden kimse hiçbir zaman yalnız değildir. Geliniz, hutbemizi Peygamberimiz (s.a.s)'in öğrettiği şu dua ile bitirelim: **“Allah'ın adıyla tevekkül ettim. Allah'ım! Ayağımızın kaymasından, şaşkırmaktan, zulmetmekten zulme uğramaktan, cahillik etmekten veya bize cahillik edilmesinden sana sığınırız.”**²

[1] Enfâl, 8/2.

[2] Tirmizî, Sıfatü'l-kıyâme, 8.